

Kvartetten

Den sidste forestilling Af Bo Torp Pedersen

Filmen "Kvartetten" minder stærkt om filmen "The Best Exotic Marigold Hotel" (instr.: John Madden, 2011 – se Jørgen Lunds anmeldelse under Kirke og Films anmeldelser 2012), hvor en gruppe ældre englændere tager på ferie i Indien. I "Kvartetten" følger vi også en gruppe ældre, men her er udfordringen at tilpasse sig tilværelsen på The Beecham House, et særligt plejehjem for gamle musikere og sangere. Det er ikke så let endda, for alle har deres faglige og menneskelige stolthed og status at kæmpe for, samtidig med at alderdommens forskellige svækkelser begynder at sætte ind.

Ekstra vanskeligt bliver det at finde sammen og holde sammen, da en vis Jean Horton, en rigtig operadiva, også skal indlogeres. Hun forventer at blive tiljuble, hvor hun end viser sig, også her. Men en anden af de logerende er Reginald Paget, én af hendes ex-mænd, og han lider stadig under hendes utroskab og det fallerede ægteskab. En ekstra udfordring er det, at alle forventes at optræde ved den årlige velgørenhedsgalla, som skal sikre hjemmet et helt nødvendigt økonomisk tilskud.

Takket være de glimrende engelske skuespillere giver filmen også hurtigt et godt indtryk af de enkelte personer. Maggie Smith (f. 1934) synes helt indlysende i rollen den forstyrrende diva, Tom Courtenay (f. 1937) imponerer dog ganske særligt i rollen som hendes ex-mand, og Pauline Collins (f. 1940) overrasker i rollen som senil sangerinde, mens man nok får lidt for meget af det samme igen og igen af Billy Connolly (f. 1942) i rollen som den evige charmør. I øvrigt ligner Connolly mere John Cleese end sig selv i denne rolle.

Filmen er den første hele film instrueret af Dustin Hoffmann (f. 1937), og han er desuden "executive producer" for den ellers helt igennem engelske produktion. Jeg formoder, at han nærmest har bedt om at få lov at instruere alle sine engelske skuespillerforbilleder og -kolleger. Hoffman er stærkt støttet ikke blot af skuespillerne, men også af manuskriptforfatteren Ronald Harwood (f. 1934), der én af tidens mest solide, og som tidligere har skrevet manuskript til bl.a. Roman Polanskis "Pianisten" og István Szabós "Taking Sides".

"Kvartetten" kan ikke betegnes som særlig original eller særlig dybsindig, men filmen er god og meningsfuld underholdning. De, der holder af engelske skuespillere, opera og klassisk musik vil have særlig glæde ved denne film, som fortrinsvis er venlig og hyggelig, men på ét eller andet tidspunkt når vi alle dertil, at vi skal finde ud af at indrette os efter de mentale og fysiske skavanker, som alderdommen tildeler os. Om ikke med flere, efterlader filmen os med den eftertanke.

Filmfakta

Quartet – England 2012 – Instr.: Dustin Hoffman – Manus: Ronald Harwood efter eget skuespil – Medv.: Maggie Smith (Jean Horton), Tom Courtenay (Reginald Paget), Billy Connolly (Wilf Bond), Pauline Collins (Cissy Robson), Michael Gambon (Cedric Livingston), Sheridan Smith (Dr. Lucy Cogan), Andrew Sachs (Bobby Swanson), Gwyneth Jones (Anne Langley), Trevor Peacock (George), David Ryall (Harry), Michael Byrne (Frank White), Eline Powell (Angélique) – 98 min. – Biografpremiere d. 28/2 og på DVD d. 9/7 2013 – Udlejning/pressebilleder © SF Film/Filmcompagniet

Links

<http://www.cinemazone.dk/review.asp?id=8959&area=2>

<http://www.philm.dk/default.asp?CallParam=visfilm&IdParam=3350>

<http://www.rogerebert.com/reviews/quartet-2012>